Ч. 252. Пятниця 8 (21) падолиста 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З ради державної. — Справа македоньска. — Ворохобня в Марокку.)

На оногдашнім засіданю Ради державної вела ся дискусия над пильним внесенєм в справі соймових виборів у Відни. По ґенеральних бесідниках, Шумаєрі і Патаю, промавляли ще внескодавці Ґесман і Пернерсторфер; підчас чого приходило до живої сварки межи социялістами і антисемітами. При голосованю відкинено пильність так внесеня Ґесмана, щоби правительство зарадило теророви социялістів при будучих виборах, як і внесеня Пернерсторфера, щоби розведено слідство що-до відбувших ся виборів. Відтак ухвалено meritum внесеня посла Ґесмана а додаткові внесеня посла Пернерсторфера відкинено. На сім покінчено наради.

На вчерашнім засіданю предложив президент міністрів др. Кербер закон в справі запомоги для потерпівших від нещасть елементарних. На ту ціль визначено 3,900.000 К. Для Галичини визначено запомоги між иншими для повітів Косів, Рогатин і Перемишль та для повітів в західній Галичині. Задля заведеня публичних робіт виасиґнувано на руку громади міста Львова безпроцентову позичку на рахунок кредиту запомогового.

Опісля відчитано кілька інтерпеляций, між иншими інтерпеляцию п. Ґломбіньского в справі конфіскати часописий у Львові і пос. Шенерера в справі заведеня ческої мови яко внутрішної урядової. Президент міністрів др. Кербер відповідав на інтерпеляцию п. Дашиньского в справі арештованя двох австрийских підданих в Росиї, а то Адольфа Лянґа і Каз. Прушковского. Лянґа арештовано в Ковлю мин. року за то, що він перевозив революцийні брошури. Лянґ помер у вересни м. р. в арешті. Прушковского арештовано в серпни мин. року в Кельцях, бо уживав чужого пашпорту і їздив по Росиї під фальшивим прізвищем та перевозив також письма небезпечного змісту. Єго відставлено до варшавскої цитаделї. Опісля відповідав президент міністрів на інтерпеляцию в справі розрухів у львівскім заведеню карнім. — По замкненю дискусиї промавляли ще ґенеральні бесідники Кльофач, Ґібер і остаточно ухвалено всі внесеня комісиї, поручаюче правительству увзглядинти всі пильні внесеня у фонді запомоговім.

Справа македоньска на балканьскім півострові все ще не притихла а праса росийска, між иншими „Нов. Время“ звертають увагу на то, що справу сю треба би як найскорше залагодити. Згадана ґазета каже: Надійшла послїдна пора — наколи зараз на весну не має прийти в европейскій Туреччині до загальної ворохобні — щоби держави приневолили рішучим кроком Туреччину, щоби она скористала з часу зими і втихомирила Македонію та сусідні краї. Лише тоді, коли дасть ся краям обіцяні їм в берлиньскім договорі реформи, які ухвалено ще перед двацять пятьма лїтами, можна би недопустити до великих розрухів. Так як нині річ уложила ся, то лиш виключно зима, грізна в тамошних горах, може на короткий час спинити дальше ширенє ворохобні. Після вістий з всїляких жерел, положенє в Македониї єсть нині таке, а навіть гірше, як було в р. 1876 в Боснї і Герцеґовині. Турецкі війска, нагромаджені в тій провінциї, „втихомирюють“ ворохобню, але лише огнем і мечем та рабованєм. То, що ті дики полчища нині там творять, має доходити просто до неймовірности. І коли би ті вісти були навіть і пересадні, то на всякий спосіб положенє тамошне таке грізне, що европейска дипломатия повинна поважно призадумати ся над наслідками майже певної ворохобні.

Для відміни надходять непокоячі вісти з Марокка. В краю султана Мулея Абд ел Азіса заворушило ся дуже. Після депеш, які наспіли в послїдних днях, вибухли непокої

ОБМАНЕНА ЛЮБОВ.

(З англійского. — Вальтера Бізанта.)

I.

Она була швачкою, але не з тих дорогих, що в Сіті, лише звичайною швачкою на передмістю; не могла тримати ніякої помічниці; не називала ся анї „мадам Сибіля“, ні „мадам Фелїция“, мала звичайне назвиско: Мария Айвор. Шила по домах за три шилінґи денно, та діставала ще крім того чай і обід. Обід, що їй давали, був звичайно дуже скромний: кусник зимної, волової печені і кілька воднистих барабольот; она рішучо воліла чай, бо хоч мусїла єго пити в часї роботи, не перериваючи єї, то все таки чай побуджує трохи нерви, о чім не лише жінки але й богато мужчин добре знає. Жила сама для себе, при одній честній родині, від котрої діставала снїданє і вечеру. Комнатка на долинї, в котрій мешкала, виходила на подвіре і отвирала ся вид на мур від огорода, на вершку котрого видко було через чотири місяці в роцї дикий виноград. Деколи звисала на подвіре цїла галузь того винограду і червоніла ся в осени.

Мария була сїльска дівчина, а звабили єї до міста надія на заробок і добру заплату та намови одної єї тітки. Она була мила, хорошенька дівчина, мала пять стіп і вісім цалїв висоти, мала кріпки руки, була сильна і охоча до працї та не бояла ся чорта, — словом се була дівчина, котру кождий мусів поважати, хто єї лише пізнав. Тітка, що була також швачкою, представила єї деяким паням. В наслїдок несподіваної смерти тоїж тїтки стало менше кравчинь в місті; Мария найшла вскорі добрий заробок.

Найлїпші роботи мала Мария при площи Америки. Особливо була у великій ласці у пані Нікльової, що рада би була дати дівчинї роботи й на цїлий рік. Пані Нікльова, властителька готелю для торговельних аґентів, сподобала собі дуже дівчину, бо на неї можна було спустити ся; она знала собі честь і уміла кождому честь віддати, була розумна, розуміла ся на своїй річи і не бояла ся ніякої роботи. Ся добра жінка любила, може нераз за скоро, привязувати ся до других женщин, але-ж так само скоро відтручувала їх від себе, коли замітила хочби найменшу познаку фальшивости, зради або надужитого довіря.

Мария була молода, мила, мала своє добре удержанє, то й не диво, що був у неї і любовник. Се був молодий, дуже гарний мужчина, старший може о шість або сїм лїт від неї, а за те о чотири цалї низший. Був все дуже добірно одітий, не носив бороди, був заєдно гладко оголений, мав блїде лице, чорне волосє, чорні як терен очи, що так лагідно і приязно дивились, а єго мягкі, ніжні руки виглядали так, немов би ще ніколи нічого не робили. Гарний мужчина для тих, котрим такі люди подобають ся. Він видавав себе за торговельного аґента і виїздив часто в своїх справах. Котру торговлю він обслугував, не питала єго Мария ніколи. Оповідав, що всї єго свояки мешкали в Америцї, а він живе сам один — при тім зітхав. Сей молодець був трохи поетичний, часто відчитував їй стишки, що сам для неї писав; любив сумовиті пісні і найрадше читав їй такі повісти, де представляє ся дівчину, котру переслїдує якийсь падлюка, аж доки она не кине ся в мутну, холодну ріку, наговоривши вперід безліч найчутливійших річий. Він умів і на флєті дуже чувственно грати.

Тарольд Вере — так він називав ся — залюбив ся був в Мариї так, що випитував єї о всї єї справи, питав про доми, куди ходила на роботу, про тих, що давали їй роботу, про їх маєтки і доходи. Між ними було богато заможних купців. По якімсь часї перестав розпитувати про всїх инших, а став дивно займати ся всїм, що дотикало пані Нікльової і єї готелю. Чи готель був все занятий? Кілько у нїм комнат? Чи гості перебувають там за дня? А й властителька цікавила єго. Чи сидить она коло Мариї підчас роботи? Чи не говорила коли що про грошеві справи? Чи не гадає Мария, що она богата? Чи не показувала Мариї нїколи своїх дорогоцінностий? І Мария оповідала єму все, що знала.

Пані Нікльова — говорила Мария — заходить до неї звичайно кільканацять разів на день, лише між другою а третою годиною нї, бо тогді спить яку годинку. Се й найлїпший час до спаня; навіть воротар дрімає тогді також і в цілім домі буває в тім часї звичайно дуже тихо. Мария гадала, що пані Нікльова не мусить бути богата, хоч на певно не може сего сказати та й того ніхто не може знати.

в головних містах Марокка; в Танґері побили намістника, в глубині краю появив ся якайсь претендент і вибухла ворохобня кабільского племени Бені Дер, котрі напали на віцеґубернатора і в лютий спосіб его убили. Ворохобники напали на Тетуан і убили там кількох Анґлійців а кількох взяли в неволю. Аж по довшій борбі удало ся в Тетуані завести спокій і порядок.

Новинки.

Львів дня 20 го падолиста 1902

— **Зміни на судових посадах.** Є. В. Цісар надїлив радника Двору і президента окружного суду в Коломиї, Фридриха Кунчека, з нагоди перенесеня его в сталий стан супочинку, рицарским хрестом ордера Леопольда. На его місце, як зачувати, зістане іменований заступник президента окружного суду в Станиславові. Артур Фангор. — Радник Двору і президент суду в Сучаві, др. Гнат Шимонович зістав на власне жадане перенесений в сталий стан супочинку. Наслїдником его зістане іменований радник висшого краевого суду у Львові.

— **Осторога перед еміґрацию.** Міністерство внутрішних справ оголосило обіжник, яким остерігає перед еміґрацию до Чіле в полудневій Америці. Сю осторогу видано по засягненю інформаций в міністерстві заграничних справ, бо показало ся, що поселенцї в Чіле не мали би найменших виглядів на поводжене.

— **Конкурс.** В часі від 9 до 20 грудня с. р. урядить бюро Патронату з припорученя краевого Видїлу з дня 11-го падолиста 1902 р. ч. 82.719 VII. практичний курс науки для касиєрів і членів заряду спілок ощадности і позичок у Львові. На курс сей можуть бути принятими кандидати представлені зарядами істнуючих спілок або основательними комітетами спілок проектованих і зголошених до бюра патронату. З одної спілки можуть бути представлені два кандидати, однак треба притім зазначити, котрому з двох, після бажаня спілки, має віддати ся першеньство. Зазначує ся притім, що число учеників на курсї обмежене до 25. До кождого прошеня о принятє на курс треба долучити: 1. метрику хрещеня або метрикальний витяг для кождого кандидата і 2) пробу звичайного письма кождого кандидата разом з его заявою, що если буде принятим, зобовязує ся прибути на науку і придержувати ся обовязуючої в часї науки інструкциї. Кандидати незасібні можуть узискати запомоги від видїлу краевого по 50 К і прошене о сю запомогу треба в поданю о принятє висказати. Крім того бюро патронату готове підперти заходи принятих на курс кандидатів з місцевостий дальше від Львова віддалених о зниженє цїни їзди зелїзницею. Вкінци почините бюро патронату також заходи, щоби улекшити відповідне поміщене і удержанє принятих на курс кандидатів. Поданя без стемпля треба вносити до бюра патронату для спілок ощадности і позичок при видїлї краєвім у Львові найпізнїйше до дня 28-го падолиста с. р.

— **Пригоди на зелїзницях.** Поїзд особовий зі Львова до Янова переїхав онодї при осьмім кільометрі на смерть Марию Палугу з Домажира. Стара, приглуха жінка йшла шляхом і не дочула свисту машиніста, котрий не міг здержати на час поїзду. — Леопольд Шпаковский, господар з Княжич, всїв в Перемишли замість до поїзду, що йде до Кракова, до Хирівского. Похибку спостеріг, коли поїзд вже був в руху. Не надумуючись довго, вискочив так нещасливо, що поломив ноги. Покалїченого відвезли до шпиталю, де ампутували ему ліву ногу.

— **Великі огнї.** В недїлю дня 16 с. м. вибух в Чернівцях в трачцї над Прутом великий огонь і з незвичайною скоростию обняв всї примежні будинки. Огнева сторожа, що сейчас прибула на місце пожежі, мимо найбільшого з'усилля не спромогла спасти від огня горіючих будинків і лиш з великим трудом змогла зльокалізувати огонь та не допустити на сусїдні великі склади дров. Огонь угашено аж о 7 год. вечером. Загальна шкода виносить звиш 150.000 кор. Через ту пожежу майже всї робітники, що були заняті пра трачцї, остались без хлїба, бо до відбудованя трачки потреба буде довшого часу. — В четвер 13 с. м. вибух великий огонь в Дорнї, котрого жертвою пало чотиря доми та одна стайня. Шкода виносить майже 25.000 кор. Причина огню незнана.

— **Справа купна панамского каналу** — як доносять американьскі часописи — іде скоро вперед. Ґенеральний прокуратор Сп. Держав, Накс, їздив в тій справі до Франциї і предложив сими днями президентови Рузевельтови точне справоздане зі своєї місиї. В справозданю сказано, що французке товариство будови каналу має правосильну концесию і повне право відступити своє підприємство, кому лише забажає. Внесенє адміністратора товариства на продажу каналу і всяких прав до него Сп. Державам за 40 мілїонів долярів, потвердив французкий адміністрацийний трибунал. Звідси нема вже найменших перепон против доведеня дїла до кінця. Все залежить тепер від президента Рузевельта, котрий одержав від конґресу повновласть і рішаючий голос в тій справі. Наколи він скаже, що се гаразд, так і торг буде скінчений. Правительство виплатить французкій компанії 40 мілїонів і канал перейде на власність Спол. Держав. А супротив справозданя Накса, ся точка майже полагоджена. Ходить вже лише о переговори з колюмбійским правительством, та ту піде гладко. Недужа Колюбія пристане на все, чого зажадають могучі Спол. Держави, почім приступлять до будови.

— **Що коштує мілїтаризм?** Десять лїт тому, в 1891 р. цїла Европа видала на військові цїли 4 мілїярди 612 мілїонів корон і сю квоту уважано тоді верхом тягарів, які люди можуть ще двигати. Але видатки на армію не переставали опісля збільшати ся і в 1895 р. виносили вже 5 мілїярдів 324 мілїонів, а минувшого року 6 мілїярдів 275 мілїонів, не числячи Анґлії, котра видала на війну з Бурами поверх півтора мілїярда. В минувшім десятилїтю воєнний буджет французко-росийского союза виріс з мілїярда і 608 мілїонів на 2 мілїярди 135 мілїонів, а в тім самім часї воєнний буджет тридержавного союза підскочив з мілїярда 407 мілїонів на мілїярд 958 мілїонів.

— **Страшна подія.** Із Золочева доносять про таку страшну подію: Вечером дня 16 с.м. прийшов до хати економа Йосифа Конопацкого в Ремизівцях жандарм з Гологір в службі разом з тамошним війтом в гостину. Війт мав при собі набитий револьвер, о чім жандарм не знав. Всї три бавили ся весело і пили аж до пізної ночи. Підчас забави жандарм взяв від

Однако пані Нікльова має кілька гарних золотих перстенів і ланцушків, она ховає їх в шкатулцї на гроші в комодї; раз показувала їй сї річи. Комода-ж стоїть в тій самій комнатї, де Мария шиє. Тарольд питав єї ще й про богато инших річий, а Мария на все ему відповідала.

В суботу мала Мария, як впрочім і весь робочий люд пів дня вільного. В сім дни кінчила звичайно роботу о другій годинї. В инших домах не діставала в недїлю обіду, але в готели, де заєдно повно їди і всьо як найлїпше приладжене, обідала як звичайно в товаристві пані Нікльової.

II.

Було се одної суботи у вересни; погода була пречудна і було тепло як серед лїта. Мария була щаслившійша як коли небудь; Тарольд вернув з дороги і они задумали вибрати ся на прогульку за місто. Трамваєм і зелїзницею хотїли виїхати до якої спокійної закутини, випити там чай, а вечером мали вертати серед щирої розмови обоє попід руки з дорогим Тарольдом. При обідї оповіла Мария перший раз пани Нікльовій про свого милого. Добра пані була дуже урадувана. Она випитувала ся, чи він честний хлопець, яке має занятє, чи не пє та чи здоров. На ті всї питаня могла Мария дати вдоволяючі відповіди.

— Моя дорога — сказала пані Нікльова, взявши Марину руку між свої товсті долонї — моя дорога, будете щасливою жінкою. — Нїчого, моя люба, не ущасливлює жінки так, як добрий муж і повна хата дїтий. Колиж ви хочете віддавати ся?

— Не знаю, Тарольд гадає, що за кілька місяців.

По обідї посидїла пані Нікльова ще кілька хвиль і стала говорити про сьвітлі вигляди, які має єї молода приятелька. Але незабаром схотїло ся їй спати, она піднесла ся поволи, (се була досить зажила особа) і пішла на гору до своєї спальнї, де вскорі задрімала. Їй снило ся, що купує весїльний дарунок.

Так вибила друга година. Мария звинула роботу і відложила єї на бічний столик до понедїлка. Відтак наділа плащик і капелюх і вийшла з комнати. Аж пізнїйше пригадала собі, що комода була отворена і що на ній стояла скриночка з грішми.

В цїлім домі було тихо; аґенти торговельні повиходили на місто до різних склепів, служба відпочивала або дрімала, а навіть воротар заспав на своїм стільци. Мария вийшла з дому незамітно. Єсли би була уважала, коли сходила сходами на площу і коли би була подивила ся на ліво, то була би побачила голову, що цікаво з укритя глядїла на двері готелю і то з кутка площі, до котрого виходила бічна уличка. Але Мария не дивила ся на ліво; она як раз обернула ся на право і пустила ся скоро в тім напрямі домів. Тепер висунула ся за головою цїла стать чоловіка, а се не був нїхто инший, лише Тарольд Вере, Мариїн любовник. Тарольд направив ся просто до дверий готелю, вибіг по східцях до гори, перейшов попри дрімаючого воротаря, отворив живо двері до мешканя пані Нікльової і зник в нім.

Але за хвилю вийшов знов звідтам і опустив дім так тихонько, як війшов.

На горі спала пані Нікльова. В кухни задрімали кухарка і дївки; в сїнях сопів і хропів воротар. Се був спокійненький спальчий готель. А тимчасом їхала Мария трамваєм домів, де мав по неї прийти Тарольд.

Він пришов годину пізнїйше. Мария пізнала его вже по ходї і побігла отвирати ему двері. Усьміхнений, щасливий, вступив Тарольд до комнати. Ще нїколи не привитав єї так весело, а сама гадка, що єї любить такий гарний і гладкий хлопець, як Тарольд, майже ошоломлювала Марию.

— Я готова, любий — відозвала ся.

— Я також; ходім, не тратьмо часу. Небавом мине вересень, а там вже й зима. Але, правда, мила, де любов в серци, там нема зими; чи так?

Мария пішла наперед і Тарольд мав вже замкнути двері, коли нараз щось пригадав собі:

— Ах, я забув палицю, — скрикнув і вбіг назад до комнати. Але сейчас вийшов і замкнув за собою двері. — Так! — сказав про себе — то й се було би вже зроблене. — Вся кров ударила ему в лице:

— Отже я гадаю, дорога Марие, що за шість місяців можемо повінчати ся. Ще лиш шість місяців!

III.

Коло третої години зійшла пані Нікльова по сходах на долину; она пробудила ся якась недобра.

Коли воротар почув, що она іде, скочив зі свого стільця, протер очи, станув у дверех і почав осторожно розглядати ся на всї боки, як пристало на воротаря.

І в кухни заворушили ся, скоро лише дївки почули тяжкий хід властительки готелю. Пані Нікльова війшла до своєї комнати.

В комнатї не було вже Марії Айвор і Нікльова навіть не надіяла ся єї застати. Она вийняла свої рахунки і стала їх додавати та порівнювати. Незабаром пересьвідчила ся, що їй треба перерахувати гроші. Она встала і підійшла до комоди. Шкатулку з грішми, як собі добре пригадувала, положила в долїшну шуфляду, але єї там не було. Перешукала другу, третю, послїдну — шкатулки не було

віита револьвер, вийшов на двір і стрілив чотири рази. Господар дому жартуючи завізвав свого гостя, щоби той не стріляв межи будинками, бо в противнім случаю запізве его за то. На то відозвав ся жандарм: Коли ти мене хочеш запізвати, то я тебе застрілю — рівночасно змірив ся до сидячого на кріслі економа, вистрілив і поцілив его в голову. Нещасливий мучив ся ще дванайцять годин і помер в 27 році житя, лишаючи жінку і двоє діточок.

— **Для Львовян.** Послідні вечерниці з танцями відбудуть ся в суботу дня 22 падолиста 1902 р. в комнатах „Рускої Бесіди“ Ринок, ч. 10, заходом тов. ґімн. „Сокіл“. Комітет приготовляє ріжноцьвітний котилїон і докладає всякого стараня, щоби забава випала дуже добре. Стрій вечерковий. Вступ 1 К. 50 сот. Початок о год. 9 вечером.

Телеґрами.

Відень 20 падолиста. Віденська ґазета урядова оголосила Найв. санкцию Цісарску для ухвалених галицким соймом проєктів законів в справі реґуляциї ріки Луга в повітах низькім і кольбушівскім і справі докінченя обвалованя Висли.

Біґрад 20 падолиста. Ґен. Маркович утворив новий кабінет, в котрім умірний радикал Теодорович обняв справи внутрішні, полковник Антонич справи заграничні, а ґен Павлович міністерство війни.

Одеса 20 падолиста. Від вчера вечера стоїть в огни великий склад нафти фірми Насташева, в котрім наповнювано нафтою цистернові ваґони. Шість великих резервоарів по 50.000 пудів нафти (пуд = 40 фунтів) і пять менших горить; дім машиновий, дім робітників і 6 великих цистерн вже згоріло. Шкоду оціняють на міліон рублїв.

Триест 20 падолиста. Настала тут від вчера люта зима. Вчера під вечер упав тут сніг і зробила ся ожеледь. Рух трамваїв здержано. Кілька театрів внаслїдок студени треба було замкнути. Віє сильна бора.

Надіслане.

— **„Як почуєш в ночи“** — твір музичний Дениса Січиньского, на тенор, в супроводі фортепяна (слова І. Франка із „Зівялого листя“), появив ся накладом „Музичного видавництва станиславівского Бояна“). Ціна 60 сот. (не 30, як хибно надруковано) Дістати можна в Чернівцях, в книгарні Пардїнього.

— **Параця.** Такий єсть заголовок комедиї в 3 актах зі сьпівами, з під пера п. Льва Лопатиньского. Книжку сю можна дістати або у автора або у накладника п. С. Горука, площа Домбровского ч. 1. по ціні 2 К за примірник. На почтову пересилку треба долучити 10 сот. За посліплатою не висилає ся.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витворчо-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові, ул. Паньска ч. 21 по звиженій ціні 8 К за комплет.

Курс львівский.

Дня 19-ого падолиста 1902.	платять	жадають
I. Акциї за штуку.	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	536·—	550
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	300·
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	556·—	565 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350 -
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95 50	96 20
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. 4½%	100·—	100·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	97·20
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	95·70	96 40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·30	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·—	102·70
„ „ „ „ 4½ %	100·30	101·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·30	95 —
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	82·—
Міста Станиславова	—·—	— —
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	55 75	56 —
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	27·—	28.—
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	72·—	76.—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	18·70	19.70
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11 35	11 40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117 80
Доляр америк.	4·80	5 —

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкі

нигде. Перецуджена, стала знов шукати від долішної, і знов єї не найшла. Тогди почала як в горячці викидати всьо з комоди на землю, щоби лише найти шкатулку з грішми. Але коли вже повикидала всї річи, які лише в комоді були, пересьвідчила ся, що шкатулка таки десь пропала.

Ще одно лиш могло бути, а то, що шкатулка з грішми могла бути в єї спальни; она-ж єї не раз вже брала з собою на гору. Побігла на гору поглянути, але шкатулки там не було. Зійшла знов на долину і потягнула за дзвінок з цілої сили.

Перешукали цїлу хату і всї куфри служниць; перецуджені дївки аж заходили ся від плачу та надканя, а она сама така вже стала була люта, що аж вже не могла удержати ся на ногах і мусїла випити пів чарки вишнївки, щоби не зімлїти: відтак побігла чимскорше до воротаря.

— Ви менї за се відповісте, — крикнула до него. — Ви спали, а до хати зайшов злодїй!

Де-ж там! Він присягав ся, що не лише не спав за цїлий той час, але стояв таки на самих сходах перед входом. Нїхто не переступив порога крім одної швачки Марії Айвор і нїхто не входив до сїнии.

Пані Нїкльова нараз чогось здогадала ся.

— Мария Айвор, — крикнула задихавшись — ах! Марія Айвор! Я єї тілько доброго зробила, а она відплачує ся менї так, що — краде шкатулку з грішми!

По заході сонця Мария і єї милий пили чай в Альфорді. Відтак вернули зелїзницею і о осьмій годині вечером були вже перед хатою. На порозі попращали ся, чи пак — хотїли попращати ся, коли нараз отворили ся двері. У вузкім присїнку стояв полїциян і пані Нїкльова.

— Марие Айвор! Марие Айвор! — закричала пані Нїкльова, заливаючи ся сльозами — я поводила ся з вами як з приятелькою, я вас любила, а ви крадете менї гроші!

— Я вам гроші украла?

— Що, украла? Моя дївчина гроші украла? — крикнув Тарольд і виступив наперед. Хто каже, що моя дївчина злодійка?

— Сїй пани пропала шкатулка з грішми, — відповів полїциян — ми найшли єї під ліжком сеї дївчини і то завинену в єї власну хустину. Скринка була порожна.

IV.

Марія не могла нїчого сказати на своє оправданє. Она не знала, хто відкинув їй шкатулку під ліжко. Она не вміла нїчого, нїчогісенько сказати. Справа була дуже проста. Всьо сьвідчило против неї. Крім неї не було нїкого в єї хатї, а й шкатулка була завинена в єї хустину — шкатулка, на котрій було вирізане назвище „Пані Нїкльова“; — а ся шкатулка була порожна. Длятого не лиш суд, але й всї присутні були тої гадки, що она не лише украла шкатулку, але й гроші з неї десь поділа. Де би она їх сховала?

В понедїлок рано сиділа Мария на лаві обжалованих — на позорищи — блїда як смерть, єї повіки дрожали а уста трясли ся; всьо видавало ся їй якби якийсь сумогляд в театрі, на котрий єї милий так дуже любив дивити ся, лише що тепер не она сиділа між гістьми та дивила ся, але таки сама мусїла грати головну ролю. Тарольд постарав ся для неї о оборонця. Щирий і вірний любовник стояв зараз коло неї і кріпко стискав єї за руку. Мария не могла і оборонцеви нїчогісенько сказати. Она не знала нїчого і нїкого не підозрівала.

Пані Нїкльова говорила при розправі як всї люди доброго серця; она плакала і кляла ся і се сьвідчило про єї доброту.

Полїциян міг доказати, що він найшов шкатулку під ліжком. Цїла справа була цїлком ясна. Судия заявив, що переведе процес сумарично і дївчину засуджено на шість місяців тяжкої вязницї.

Пані Нїкльова вийшла з салї з голосним плачем.

Коли Марию виводили з салї, вхопив Тарольд єї руку і шепнув єї до уха: „Дорога, я тобі вірю і все буду вірити тобі. Перетерпи а я буду тобі вірний“.

Так вивели Марию і ся дївчина, що ще вчера була така пишна і щаслива, мусїла тепер сидїти шість місяців в тяжкій вязници. Вправдї скорше чи пізнїйше мусїли єї випустити — але она була вже напятнована на цїле житє! Лишилась їй капля потїхи: цїлий час гадала у вязници на слово милого — у него було найвірнїйше, найблагороднїйше серце, яке коли котра дївчина найшла.

З плачем вийшов Тарольд з судової салї, але бо й цїла справа була дуже сумна. Однако коли відійшов вже яких сто метрів від судового будинку, розвеселило ся поволи его лице і він тихо засьміяв ся.

— Бідна, люба Мария! — сказав — она найлїпша з цїлої тої ватаги, а й найпожиточнїйша. Чи не казав я, що за шість місяців можемо побрати ся. Они звичайно дістають по шість місяцїв.

Вечер перебув в театрі, де грали якусь дуже жалїбну штуку, і его хустина була цїлком мокра від сльоз; але він не був сам, лише в товаристві якоїсь молодої дуже гарної дами, хоч в иншім роді як Мария. Тарольд мав в таких річах знаменитий смак.

(Конець буде).

МІД десеровий сьвіжий куpацийний, з власної пасіки, 5 клгр. 6 К 60 с. franco. **Коріневич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимае пренумерату і оголошеня до всіх дневників краевих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата четвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского

Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греций, Швеций і Норвеґії, Бельґії і Румуниї.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. — 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3·4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимае виключно лиш нево отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимае також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболєвский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).